

РЕШЕНИЕ

№ 40614

гр. София, 20.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора
Стела Спасова, като разгледа дело номер **6368** по описа за **2026** година
докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
/АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба, подадена от Дирекция „Инспекция по труда“ /Д“ИТ“/ П. чрез
юрк. Н.М. против Решение № 811/05.03.2026г., постановено по нахд № 1310/2026г. по описа на
Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 14-
2500228/28.11.2025г. на директора на Д“ИТ“ П., с което на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл.414,
ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ на Я.Н.Д – 1“ ЕООД със седалище и адрес на управление в
[населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 лева, за нарушение на
чл.403а, ал.1 от КТ.

В касационната жалба се излагат аргументи за отмяна на решението поради това, че е
неправилно. Според касатора районният съд неправилно приема, че актосъставителят няма
териториална компетентност да състави процесния акт за установяване на административно
нарушение /АУАН/. Застъпва се становище, че административнонаказателната преписка е
окомплектована с всички необходими заповеди. Искане се решението да бъде отменено като
неправилно и незаконосъобразно, издадено при нарушение на съдопроизводствените правила и
при неправилно приложение на материалния закон, и оспореното НП да бъде потвърдено. В
условията на евентуалност се прави искане делото да бъде върнато за ново разглеждане.
Претендира се и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касационната жалба се поддържа от процесуален представител.

Ответната страна „Я.Н.Д 1“ ЕООД чрез управителя оспорва жалбата като неоснователна и поддържа представения отговор.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Жалбата е допустима – подадена е в срок и от лице с обоснован правен интерес.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

С обжалваното решение, СРС е приел за установено следното: При извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство на 23.10.2025 г., на бензиностанция „Е.“ Л., нахояща се в [населено място],[жк], [улица], стопанисвана от „Я.Н.Д-1“ ЕООД от свидетелката Т. Б. Т. били изискани, но не били представени правилник за вътрешния трудов ред и документи свързани с разпределението на работното време и организацията на работа, включително поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време.

При така установеното св. Т. съставила АУАН въз основа, на който било издадено оспореното пред СРС НП. НП е издадено от директора на Д“ИТ“ П..

За да отмени процесното НП съдът е приел, че актосъставителят Т. няма териториална компетентност да извърши това действие на територията на [населено място], защото проверяваният обект е с адрес в [населено място],[жк], [улица], както и че НП №14-2500228/28.11.2025г. на директор на Дирекция ”Инспекция по труда” – П. е незаконосъобразно, защото наказващият орган не разполага със съответната териториална компетентност по аргумент от чл.16, ал.2 вр. чл.7, ал.5 от Устройствения правилник на „Главна инспекция по труда“ /У./.

АУАН е съставен на 31.10.2025г. при действието на Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", приет с ПМС № 313 от 5.10.2022г., обн., ДВ, бр. 81 от 11.10.2022г.. В действащия правилник не съществува ал.5 на чл.7, а разпоредбата на чл.16, ал.2 не касае казуса.

С административнонаказателната преписка е представена заповед № 3-0020/06.01.2025г., с която на основание чл.5, ал.1 във вр. с чл.21, ал.5 от У. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ /ИА“ГИТ“/е възложил на служители в Дирекция „Инспекция по труда“ П., между които и на Т. Б. Т. – главен инспектор, в срок от 06.01.2025г. до 31.12.2025г. териториална компетентност за извършване на проверки по спазване на трудовото законодателство, включително и за съставяне и връчване на индивидуални административни актове, АУАН, постановления по чл.405а от КТ в обекти на контрол на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ С., район „Л.“,[жк]и [населено място]. Административнонаказващият орган /АНО/ е представил пред СРС и заповед № 3-0864/17.10.2022г., с която на основание чл.5, ал.3 от У. изпълнителният директор на ИА“ГИТ“ е определил правомощия на директорите на Д“ИТ“, включително да издават и подписват НП по съставени АУАН от инспекторите и лицата от съответната Д“ИТ“ посочени в чл.21, ал.2 от У. за констатирани нарушения с място на извършване, нахоящо се в рамките на територията на друга Д“ИТ“, съгласно чл.47, ал.2 от ЗАНН /т.6 от заповедта/.

Посочените заповеди не са обсъдени и не са взети предвид от съда при постановяване на оспореното решение, поради което направените изводи за липса на териториална компетентност на актосъставителя и на административнонаказващия орган са неправилни и необосновани. Съдът не е изложил и мотиви относно разпоредбите на чл.5 и чл.21, ал.5 от Устройствен правилник на изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" касаещи правомощията на изпълнителния директор. Не е обсъдена и възможността наказателните постановления да се

издават от ръководителя на съответния орган по чл.399, 400 и 401 или от оправомощени от него длъжностни лица съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите предвид представените от АНО доказателства. Тъй като НП е отменено поради липса на компетентност районният съд не е изложил и мотиви за съставомерността на нарушението и за наложената санкция.

По изложените съображения, решението на районния съд е неправилно – постановено в противоречие с материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила, поради което и следва да бъде отменено. Районният съд не е направил фактически установявания относно компетентността на актосъставителя и административнонаказващия орган, предвид събраните по делото доказателства, поради което делото не може да бъде решено по същество с оглед забраната на чл.220 от АПК за нови фактически установявания в касационната инстанция. Ето защо делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който следва да обсъди цитираните две заповеди и да направи изводи съгласно приложимите правни норми, като се произнесе и за съставомерността на нарушението и за наложената санкция. На основание чл.226, ал.3 от АПК по исканията за разноси, следва да се произнесе районният съд, съобразно изхода на спора по същество.

Така мотивиран и на основание чл.63в от ЗАНН във връзка с чл.221, ал.2 във връзка с чл.222, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, X. състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 811 от 05.03.2026г., постановено по нахд № 1310/2026г. по описа на Софийски районен съд, 104 състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда, съобразно дадените указания.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: